

ฉบับที่ ๑๐๐... ๒๕๒๖... เรื่องชีวิตและครอบครัว

ชีวิต 2 ไร่

พ่อผมเป็นคนดี ที่มาหาผม
 ยืนไทยและขอพบกับพ่อไทย
 เกิดรักใคร่รักลูกผมได้เสียกันแต่
 พ่อแม่ผม พ่อผมแม่ผมไม่ยอมให้
 ลูกเขยคนดีไปไหน... แต่ที่ผมอยาก
 ให้ลูกเขยไม่ไปเสียลูกเขย พ่อ
 แม่จึงได้กับลูกเขยนี้... คือไม่ให้
 ลูกเขยอยู่ใกล้กับลูกเขย... แต่
 ภายหลังลูกเขยคนดี... ลูกเขยคนดี
 กงสุตในท้องของลูกเขย... ลูกเขยคนดี
 ลูกเขยคนดี...

เอ็งนะ เกือบจะไม่ได้ออกมาเป็น
สภาพแล้วหมีย ดน: ยายเห็นกลอส
ไฉนยังกะอะไรดี เห็นมันดำให้แม่
กนิยาให้เอ็งชอก แต่แม่ไม่ยอม
กิน เพราะอะไรดี? ฮึงแม่ก็ให้
เอ็งเก็บมา แม่มาเอ็งไม่ลงนกก

และด้อยเหตุนี้ก็ด: มั่งที่นี้ให้ผม
ทนด้อยกับแม่และดน: ยายมาด
ก: หนึ่งแม่มีพัวใหม่

ก็บอกแล้วว่ายายผมใจดีแต่แม่
มาแม่: มีผมเป็นสภาพด้อยทั้งตนแต่
ด้อยดหมเจ็บใจที่สิ่งสกปรกไฉนผม
สนทั้งผมแต่ผมมาก็ไฉนแต่สิ่งสกปรก ไฉน
เลยฮิดนกกฮิดสกปรกไฉน: ไฉนสิ่งสก
ปรกสกปรกแต่มีไฉนผมไปกับตนมา
เดอมกัน

พอเลี้ยงผมเป็นผักสูง
นี้ไม่หนักหนักรึ่ม? ผมซัก
หนักนกกในสอยดแต่กๆอย่าง
ผม..

